

עפ"ג 35360/03/15 - אורי עמילוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 מאי 2015

עפ"ג 35360-03-15 עמילוב נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
אברהם אליקים
בטינה טאובר
המערער

אורי עמילוב
ע"י ב"כ עו"ד שי לוי

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד
המשיבה

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה, כב' השופט אהוד קפלן, שניתן ביום 11.2.15 במסגרת ת"פ 38027-07-13. המערער, הנאשם בבית משפט קמא, הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), והונאה בכרטיסי חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**") + סעיף 29 לחוק העונשין. בית משפט קמא גזר עליו עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועוד 6 חודשי מאסר על תנאי. יצוין כי המערער הפקיד בבית משפט קמא, עוד קודם לגזר הדין, סכום כסף שיפצה את הניזוק (במקרה זה, חברת האשראי), ובית משפט קמא קבע בגזר הדין כי סכום הפיצוי שהופקד, אשר לא צוין במפורש בגזר הדין, יועבר לזכאי לפיצוי.

כנגד חומרת גזר הדין הוגש הערעור שבפנינו.

מעיון בכתב האישום בו הורשע המערער, עולה כי המערער חי עם אמו. בדרך שלא הובהרה, השיג המערער את מספר כרטיס האשראי (כרטיס של "לאומי קארד - יוזה", שמספרו צוין בכתב האישום) השייך למתלונן. בתקופה שבין מאי 2010 עד אמצע אפריל 2011 השתמש המערער בכרטיס האשראי, תוך שהוא מבצע במרמה תשלום לספקים שונים ובהם בזק, סלקום, פרטנר, תאגיד המים מי חדרה וחברת החשמל. מדובר בחיובים שבוצעו לאורך תקופה של כשנה.

בית משפט קמא ציין כי המערער הודה בביצוע העבירות וקבע שמתחם הענישה לעבירות מסוג זה נע בין מאסר על תנאי בלבד, לנאשם שאין בעברו הרשעות, לבין שנת מאסר לריצוי בפועל. בשים לב למכלול הנסיבות כפי שהוצגו בפני בית משפט קמא ובשים לב לתסקיר שלילי בעניינו של המערער, תסקיר במסגרתו קובע שירות המבחן כי "**התערבות**

טיפולית בעת הנוכחית לא תוכל לסייע בהפחתת הסיכון להישנות, ועל כן לא נוכל לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו...", ובהתחשב בעברו הפלילי גזר בית המשפט קמא את העונש כמפורט לעיל.

המערער הגיש, כאמור, ערעור על חומרת העונש. ערב הדיון בערעור הוגשה לבית המשפט בקשה להגשת ראייה במסגרת הערעור. הראייה שהתבקשנו לקבל הינה חוות דעת שנערכה על ידי עו"ס מומחה בשיקום, המציעה מסלול טיפולי של שיקום במסגרת פרטית. עורך חוות הדעת הוא קצין מבחן לשעבר. במסגרת חוות דעתו, פירט את הנתונים האישיים של המערער ומשפחתו, מצוקה שבמסגרתה בוצעו העבירות, ובסיכומו של דבר המליץ המטפל הפרטי, עורך חוות הדעת, על תכנית שיקומית בעניינו של המערער. יצוין כי מעיון בחוות הדעת עולה כי תסקיר שירות המבחן לא היה לנגד עיניו של עורך חוות הדעת.

ב"כ המערער טען בפנינו ארוכות. עיקר טענתו היא כי בית משפט קמא החמיר עם המערער למעלה מן הנדרש ולמעלה מן המקובל בעבירות מסוג אלו. ב"כ המערער ביקש לשים את הדגש על העובדה שהעבירות בוצעו עקב מצוקה כלכלית אליה נקלעה משפחת המערער. היקף הסכומים שהגיעו במרמה אל המערער היה בסך של 9,543.73 ₪. הסנגור מבקש כי בית המשפט יתחשב במכלול של בעיות בתחום המשפחה, אשר פורטו בפרוטוקול ולא יפורטו במסגרת פסק הדין מטעמי צנעת הפרט, ועותר להקל עם המערער באופן שעונש המאסר יקוצר, כך שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה טענה לדחיית הערעור. לגישת המשיבה, העונש שנגזר הוא עונש הולם ובכל מקרה אינו חורג מהענישה המקובלת והראויה באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור. ב"כ המשיבה מבקשת להדגיש את הימשכות הליך ביצוע העבירות, כאשר בפועל מדובר בביצוע של מספר רב של עבירות לאורך תקופה ומשיכת כספים מחשבוננו של המתלונן במספר רב של עסקאות. עוד מציינת ב"כ המשיבה את המלצות שירות המבחן ואת הסיכון הנשקף מהמערער, ובנסיבות אלו עותרת לדחות את הערעור.

בחנו את טענות ב"כ הצדדים וסבורים אנו כי דין הערעור להידחות.

מהפסיקה שהוצגה לעיוננו, עולה כי אכן קשת הענישה בעבירות מסוג אלו שביצע המערער, רחבה. עם זאת קיימת הבחנה בין נאשמים בעלי עבר פלילי ונאשמים ללא עבר פלילי, וכן קיימת הבחנה בשים לב למספר העבירות שבוצעו.

במקרה שבפנינו, נכתב כתב האישום באופן המייחס למערער עבירה אחת של קבלת דבר במרמה ועבירה אחת של הונאה בכרטיסי חיוב. עם זאת, לא ניתן להתעלם מעובדות סעיף 4 לכתב האישום שבו הודה המערער, ולפיהן מדובר ב-15 פעמים בהן ביצע המערער את העבירות המיוחסות לו, וזאת לאורך תקופה של כשנה. למעשה, מדובר בריבוי עבירות, ואופן ניסוח כתב האישום עשה עמו חסד כאשר לא ייחס לו ריבוי מעשים. גם אם נתייחס למעשיו של המערער כאל אירוע אחד, כמשמעו בסעיף 40 יג' לחוק העונשין [ראו לעניין זה: ראו לעניין זה רע"פ 4760/14 **אדוארד קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל** (7.5.2015)] הרי שיש לראות בריבוי המעשים המהווים חלק מאותו אירוע כנתון המטה את הכף לחומרה בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע למעשה העבירה.

עמוד 2

על זאת יש להוסיף כי למערער עבר פלילי, הכולל שלוש הרשעות קודמות במגוון עבירות רכוש ומרמה. בעבר נגזר עליו עונש של מאסר בעבודות שירות (ת"פ 55606/10 של בית משפט השלום בבאר שבע) וכן נגזרו עליו עונשי מאסר מותנה (ת"פ 2017/03 של בית משפט השלום בחדרה ות"פ 16267-11-13 של בית משפט השלום בחדרה). ניתן, אם כן, לראות כי מדובר במערער שריצוי עונש של מאסר בעבודות שירות, וכן מספר פעמים בהן נגזרו עליו מאסרים מותנים בעבירות שונות, לא הרתיעוהו מלחזור ולבצע עבירה.

בהביאנו בחשבון את מכלול הנסיבות ומבלי להתעלם מחוות הדעת הפרטית שהוגשה לעיוננו, סבורים אנו כי לא ניתן לומר שהעונש שגזר בית משפט קמא חורג בצורה קיצונית מהענישה הראויה והמקובלת בעבירות בהן הורשע המערער, תוך שאנו מביאים בחשבון את היותו עבריין חוזר ובשים לב לתסקיר. נוסף עוד, כי לטעמנו גם העונש אינו חורג לחומרא.

נזכיר לעניין זה כי איננו יושבים כערכאה דיונית, אלא כערכאת ערעור. הלכה היא כי בית משפט של ערעור לא יתערב בגזר דינו של בית משפט בערכאה הדיונית, אלא במקרים של טעות משפטית או במקרים בהם הענישה חורגת בצורה קיצונית מהעונש הראוי. כאמור, אין זה המקרה שבפנינו. גם אם מי מאיתנו היה סבור שניתן להקל במידת-מה עם המערער, אין בכך עילה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

אשר על כן ובסיכומי של דבר, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב למאסרו ביום 14.6.15 עד השעה 10:00 בבית מעצר קישון, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

עד להתייצבותו, יישארו בעינם התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ה,
28 מאי 2015, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.
רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

אברהם אליקים,
שופט

בטינה טאובר, שופטת